

93. Isten, örök bizodalmam...

1. Is - ten, ö - rök bi - zo - dal-mam, Vi - ga - szom és
Se - gít - sé - gem, nyu - go - dal-mam, Min - den - kor Te

re - mé - nyem,
vagy fé - nyem. Ha - bár rö - gös ú - ton já - rok,

Ál - dást, ö - rö - met ta - lá - lok; Ve - ze -

té - sed kö - ve - tem: A - ka - ra - tod meg - le - gyen!

2. Mindenem átadom néked, Vezess engem utadon;
Adjál halált, avagy éltet, Én hálával fogadom.
Hogyha terhem vállam nyomja, Te erősíts engem újra;
Vezetésed követem: Akaratod meglegyen!
3. Mint kívánja akaratod, Úgy vezess ez életben;
Hogyha sorsom igazgatod, Dolgom mindig jól megyen.
Szent kegyedben bizton állva Nincs oly veszély, ami ártna;
Vezetésed követem: Akaratod meglegyen!
4. Ha fájdalom gyötri szívem, És szenvedés tör reám,
Azt mégis erősen hiszem, Hogy Istenem hű hozzám.
Terhem segíted hordanom, Miért ne lennél vigaszom?
Vezetésed követem: Akaratod meglegyen!
5. Néked ajánlom magamat, Atyám, elégedetten;
Megszünteted fájdalmamat, Üdvömré lesz küzdésem.
Majd mennybe érve egykoron Megértem ott földi sorsom;
Meghatva mondom néked: Üdvös volt vezetésed!